

Oči so obrnjene k...

Nekatere izkušnje iz Emajlirke

V EMAJLIRKI DOBI OBISKOVALEC, KI PODJETJA ŽE DALJ ČASA NI OBISKAL, A GA DOBRO POZNA, MOČAN VTIŠ. KAJTI TO NI VEČ STARA »EMAJLIRKA«. NIKJER NI VEČ NIZKIH STROPOV IN TEMAČNIH DELOVIŠČ. VE-LIKE PROSTORNE IN ZRAČNE HALE SO ZUNANJA PODOBA SPREMENB. BOLJ BISTVENA PA JE VSEBINSKA SPREMENBA V TOVARNI DVEH LEVOV — SPREMENBE TEHNOLOŠKEGA POSTOPKA IN NOTRANJJI ODNOSI V KOLEKTIVU.

reč, da smoter napredka ne more biti zakrivanje trenutno nastalih slabosti. Temu stališču res ni možno oporekati, kajti prav to so bistvene in smiselne naloge delovanja ekonomskih enot.

Nanašanje površinskega emajla
Telefonski pogovor v središču ekonomske enote »Emajlirnica«.
Pogled v sosednjo ekonomsko enoto. Na tem mestu so včasih bila le majhna vrata
Premikajoča se plošev — polna posode — daje ritem proizvodnji

Potrebno je več pozornosti

Na zadnjem posvetovanju predstavnikov večjih gospodarskih organizacij iz celjskega okraja je tovariš Jože Ančik opozoril na nekatere slabosti, ki škodujejo našemu gospodarstvu in razvoju družbenih odnosov nasploh.

Najprej je opozoril, da so naša podjetja vse preveč širokogrudna pri dajanju podatkov inozemskim gospodarskim partnerjem, ki znajo zaupljivost in gostoljubnost izkoristiti. Tako se celo dogaja, da nekateri tuji zastopniki tudi po večkrat obiščejo naša podjetja, a pri tem ne sklenejo nobene pogodbe. Razen tega so tudi v gospodarskih organizacijah vse preveč površni pri obravnavanju poslov iz naših meja. Razumljivo je, da tak odnos lahko gospodarski organizaciji samo škoduje, posredno pa škoduje tudi skupnosti, ker se gospodarska organizacija, ki je pri dajanju podatkov inozemcem preširokogrudna, znajde na tujem tržišču na že pripravljeno in uničujočo konkurenco. To pa je v sedanjem obdobju, ko dajemo poseben poudarek izvozu, lahko zelo škodljivo.

Tovariš Ančik je hkrati tudi opozoril na pojave gospodarskega kriminala. Res je, da bi težko rekli, da se ta v zadnjem času širi, res pa je tudi, da ni možno zaznamovati upadanja; medtem pa tatvine in kaznivá dejanja na račun zasebne lastnine hitro padajo. Zlasti zanimivo pa je, da so organi varnosti v preteklem letu odkrili zelo veliko primerov prilaščanja družbene imovine. To je posledica predvsem visoke strokovne usposobljenosti varnostnih organov in hkrati dokaj čudnega pojmovanja nekaterih ljudi — ki mislijo, da si bodo s

postopnim prilaščanjem družbene lastnine lahko izpolnili megalomanske želje — in pa slepega prepričanja, da bodo ostali skriti in nekaznovani. Toda oboje je le utvara. Hkrati pa nas ti primeri opozarjajo, da je v gospodarskih organizacijah potrebno ustvariti tak sistem poslovanja, ki bo onemogočil pojave prilaščanja. Malomarna notranja organizacija in pomanjkanje kontrole namreč včasih po nepotrebnem navede ljudi na kaznivá dejanja. Pri šibkih ljudeh še vedno velja prepogor »priložnost ustvari tatuc«.

Zaradi tega bo potrebno predvsem proučiti pogoje, ki so omogočili v posameznih podjetjih prilaščanja in razumljivo te pogoje odstraniti.

Uspešno delo Delavske univerze v Konjicah

Na seji upravnega odbora Delavske univerze v Konjicah so ugotovili, da so naloge na področju izobraževanja v večini primerov zadovoljivo opravili. Lepe uspehe so dosegli zlasti tam, kjer so za to področje pokazale zanimanje še gospodarske in politične organizacije. Predavalnica konjske Delavske univerze je vsak popoldan zasedena. Nekoliko slabše so uspevale šole za starše, katere so morali v nekaterih krajih celo ukiniti.

V. L.

FOTOZAPISEK iz Celja

Tokrat smo se odločili kar za Celje. Kot po vsem okraju so bili za to obdobje značilni hitri prehodi na spomladansko vreme in znova prav 21. marca nazaj v zimsko počutje. Konec preteklega tedna so bili dnevi še strupeno hladni, turobni in dolgočasni. Nekoliko zasnežene ulice so bile puste, (prvi posnetek) po njih je zavijal le veter. Nedelja je prinesla spremembo. Sonce je posijalo kot že dolgo ne, zrak je bil kristalno čist, celo v mestu pred Narodnim domom (drugi posnetek) je bilo prijetno kljub gradbiščem (bančno poslopje in sodna palača). Prvi nedeljski izleti so pomenili prijetno spremembo za družine in parčke, za malčke še bolj.

Nas so zanimali gradbeni problemi, saj pomeni pomlad tudi intenzivnejšo gradnjo. Najprej smo se ustavili pri obeh stavbah pri enodružinski hiši v gradnji in pri dveh blokih. Kot mnogi Celjani, smo si zastavili vprašanje, kaj je v sedanjem obdobju smotrnejše. Dražje in privlačnejše stavbe za eno, dve ali največ štiri družine — ali pa stolpici in stolpnice, torej blokovna in cenejša gradnja. Vprašanje je torej: »Tako ali tako?« (tretji ali četrti posnetek).

Bržčas bi se nam prehitro odločitev za eno izmed alternativ maščevala. Kajti med Celjani obstajata dve različni mnenji, ki jih vneto branijo. Oni, ki imajo manjša stanovanja v novih blokih, že nekaj časa trdijo, da so premajhna in si žele večjih. Nič nenavadnega — človeške želje in stremeljenja se pač stopnjujejo. Oni pa, ki nimajo niti primerne stanovanja, teh pa je v Celju veliko in vedno več, pa odločno nasprotujejo gradnji predragih stanovanj. Trdijo, da je potrebno najprej rešiti akutne probleme stanovanjske stiske in za vselej odpraviti primere, ko ljudje stanujejo v neprimernih in celo zdravju škodljivih »stanovanjih za silo«. Če pri tem še upoštevamo razpravo v Ljudski skupščini in njene zaključke: »Prva naloga komun na področju stanovanjske izgradnje je povečanje števila novozgrajenih stanovanj, se bomo že laže opredelili za manjša, a zato več stanovanj.

Naš peti posnetek je tudi precej ilustrativen. Prikazuje nam nov dom trgovskih učencev, ki ga zakriva baraka. To je najprej za Celje ki slovi po tem, da je urejeno, neprimerno; a je še bolj neprimerno, če vemo, da v tej baraki stanujejo ljudje.

Ta teden smo se pomudili za nekaj časa tudi v naši tiskarni. Obiskali smo nove prostore kartonaže. Doslej so delavke tega oddelka v »Celjskem tisku« delale v zares neprimernih prostorih. Zato se je delavski svet že pred letom odločil, da bo za ureditev novih prostorov namenil precejšnjo sredstva. Iz bivših garaž prostovoljne gasilske čete so arhitekti in gradbeniki uredili zelo lepe in zračne proizvodne prostore. Istočasno pa je delavski svet sklenil, da bo za ta oddelek nabavil tudi sodobnejše stroje. Tako je ekonomska enota že dobila nov vezalni stroj (šesti posnetek) pa tudi nekatera druga dela, ki jih sedaj še opravljajo ročno (sedmi posnetek), bodo mehanizirali.

Javni delavci v novih pogojih

Pred dnevi je bilo v Celju pleurno zasedanje zastopnikov sindikata delavcev in uslužbencev javnih služb iz celjskega okraja. Plenarnega zasedanja se je udeležil tudi predsednik Okrajnega sindikalnega sveta Celje tov. Jože Jošt.

Obpravavali so predvsem peneče probleme prilagajanja javnih služb splošnemu družbenemu razvoju in o problemih, za katere so javni delavci predvsem v zadnjem času zainteresirani; o sistemu nagrajevanja v ustanovah. Pri tem so poudarili, da je to ena najpomembnejših nalog za leto, ki jo bodo morali reševati

s precej realizma in z doslednostjo. Pri tem so še posebej pohvalili pripravljenost Zavoda za napredok gospodarstva, da izdela osnovne elemente za sistem razdeljevanja osebnih dohodkov za prosvetne delavce in nekatere ustanove. Vendar se pri tem strinjajo s priporočilom zavoda, da bo potrebno tesno sodelovanje in prizadevanje kolektivov in da je sodelovanje Zavoda treba vzeti kot pomoč za tista dela, ki zahtevajo strokovnost na področju izdelave pravilnika za delitev čistega dohodka in osebnih dohodkov.

-mi

Med razpravo tovariša Zagoričnika

V zadnji številki sem skušal pojasniti, kolika je škoda, če se v gospodarski organizaciji ne zavedajo, da je vodenje mladega človeka med učno dobo vzgojna dejavnost in da mu dejansko starejši strokovno izobraženi sodelavci izpisujejo zadnji in najpomembnejši list pri spoznavanju sveta. Najvažnejši zato, ker v tem obdobju mlad človek, fant ali deklica formirata svoj odnos do družbe. Tu spoznata »pravila igre« življenja in bivanja v družbi, tu se lahko tudi popravijo napake iz prejšnjih vzgojnih obdobj, tu pa se lahko pokvari tisto, kar je v mlademu človeku dobro. Zaradi tega je delo v učnici v gospodarstvu zelo zahtevna naloga; in sicer še bolj zato, ker se učenci v gospodarstvu zelo zgodaj spoznajo z zakonitostmi, pravicami in dolžnostmi, ki jim jih nalaga družba; a tedaj še nekateri temu niso kos!

Da je ignoriranje tega nemoralno in škodljivo, so dokazali ljudje iz Ljudskega magazina; da je upoštevanje tega plemenito in humano dejanje, pa so dokazali pri trgovskem podjetju »Merx«.

ZASKRBLJUJOČ PRIMER

Učni uspehi, zanimanje za delo in sploh nezainteresiranost za dogajanja v okolici so bili znaki, ki jih je kazal mlad proizvajalec v tem podjetju. Vzrok za to je vsekakor moral obstajati. V mnogih podjetjih bi morali uporabljati disciplinske kazni, grajanja ali

pa bi na kak drug način skušali s silo »zadevo« spraviti z dnevnega reda«. Pohvalno je, da v tem podjetju niso tega poizkušali, ker bi ničesar ne dosegli. S tem pa so tudi lepo dokazali, da obstaja velik razloček med personalno službo in kadrovskim oddelkom, če tega razločka seveda ne jemljemo formalno.

BREZ TEORIJE PRAVILNA POT

Nosilci posameznih psiholoških struj se še vedno pripravajo, čemu moramo pri analizi podobnega

bolestnega primera dati prednost — rešitvi vprašanja: »Kaj je povzročilo take reakcije?«, »Kaj mu nenavadno stanje pomeni?« ali »Kaj hoče s tem doseči?«. Pustimo njihova prerokanja ob strani in upoštevajmo dejstvo, da so pomembni odgovori na vsa tri vprašanja. Kajti gotovo je teoretično in praktično potrebno vse troje;

da se odstrani vzrok, da mlad človek dobi nazaj pozitiven smoter in da zapusti negativnega.

S tega stališča so izhajali tudi v tem podjetju, in sicer ne da bi se posebej poglobljali v posamezne teoretične aspekte problema. Skušali so ga analizirati preprosto, človeško — človeško pa ga tudi rešujejo.

Najprej so pogledali, kako mladinec živi. Takoj so zadeli v črno. Neznosni življenjski pogoji, socialna ogroženost in pomanjkanje vzgoje ali še boljše — preveč

vsiljevanja negativnih lastnosti.

Od tu do rešitve naslednjega vprašanja ni bilo daleč. Ta mladi človek je izgubil vsako perspektivo. Izgubil je vero v svoje mladostne ideale. Zaradi slabih gmotnih razmer se spričo »preskromne« garderobe ni mogel pojaviti ob slavnostnih priložnostih med sovrstniki, ni mogel na ples; izo-

POVSOD PRIVIDNI SOVRAŽNIKI

Tako se je v tem mladem človeku vcepilja sicer le zmotno prepričanje, da je obkrožen le s sovražniki. Starši so mu sovražniki!! Soočeli so nekaj »drugega«! Na cesti ga vsi gledajo kot nekaj posebnega!... Prav nič

čudno ni, da je izgubil vero v svoje cilje in da jih je zavrgel, saj so se mu ob teh pogojih zdeli nedosegljivi. In tako smo tudi pri odgovoru na tretje vprašanje. Zastavil si je neposreden cilj — beg pred družbo, beg pred stvarnostjo, zamaknil se je vase — vsaj začasno, dokler bo pač šlo. Odtod tudi popolna nezainteresiranost.

Od tod tudi domala izgubljen mladenič; res izgubljen, če bi v podjetju problema ne obravnavali temeljito in podrobno, če bi se zadovoljili s formalno rešitvijo. A se niso. Našli so preproste rešitve za vsa tri vprašanja.

DOBRA VOLJA VELIKO POMENI

Najprej je potrebno mladinec iztrgati iz družine, ki mu še tako ničesar več ne pomeni. Odtrgati ga je treba neznosnim razmeram, slabim vplivom in socialni ogro-

Tokrat brez formalizma

ženosti. Tega pač ne bo težko storiti, ker je trgovinska zbornica tudi obljubila denarno pomoč za ves čas učne dobe. S tem se bodo pogoji za mladega človeka spremenili, odpadli bodo vsi dejanski in navidezni sovražniki, lahko se bo bolj spontano vključil v družbo vrstnikov, manj bo boleste pripravljenosti na obrambo in v tem je tudi pogoj, da znova osvobodijo pozitiven življenjski smoter. Res je, da bodo leta gorja morda pustila sledove, res pa je tudi, da so pri »Merxu« s tem rešili eno življenje, ker je bilo dosedanje življenje tega mladega človeka premočrtna pot navzdol.

ALI TO NI HVALEVREDEN PRIMER, PRIMER KI BI MORAL SLUŽITI KOT SVETAL VZOR TUDI DRUGIM? KAJTI TOKRAT NE GRE ZA FANTASTIČNE VSPOTE, GRE PA PREDVSEM ZA RAZUMEVANJE IN DOBRO VOLJO — OBOJE PA LAHKO SKUPAJ USTVARI VE-LIKE REČI.

Pogoj je za vračanje »PRIMITIVIZMA! PRAKTICIZMA! FORMALIZMA! in ne nazadnje »BICIKLIZMA!« Mile Iršič